

INTERVIEW MET BENNIE BEUVINK

door Maurits Hoenders

2016: 10 JAAR
STICHTING BEROEPSEER

In 2016 is het tien jaar geleden dat stichting Beroepseer is opgericht. In die tien jaar heeft de stichting zich met hart en ziel ingezet om professionals in de (semi-)publieke sector te ondersteunen en te bemoedigen om naar eer en geweten hun werk te kunnen doen.

Door middel van publicaties, blogs, video's, Goed Werk Hub-bijeenkomsten, Beroepseer-ateliers en Goed Werk-trajecten heeft de stichting duizenden professionals bereikt en geïnspireerd.

Dit jubileum is een mooie gelegenheid om terug te kijken wat tien jaar Beroepseer heeft opgeleverd en de balans op te maken. Daarnaast willen we vooruitkijken: waar staan we? Welke ontwikkelingen zien we om ons heen? Waar willen we vanuit stichting Beroepseer aan bijdragen en hoe?

Ter gelegenheid van het jubileum van Beroepseer vinden verschillende activiteiten en bijeenkomsten plaats. Een van deze activiteiten is een reeks interviews met voortrekkers van stichting Beroepseer waarin ze terugblikken op de afgelopen tien jaar, maar ook hun licht laten schijnen over de uitdagingen voor de toekomst. De zesde gast in deze reeks is Bennie Beuvink. Hij is meer dan dertig jaar wijkagent geweest in Enschede. Sinds 2015 is hij operationeel leidinggevende van vier wijkagenten. In 2017 bereikt hij de mijlpaal van veertig dienstjaren.

INTERVIEW

Hoe lang bent u al betrokken bij stichting Beroepseer?

Ik ben vanaf het begin betrokken geweest bij de stichting. Zo was ik, op uitnodiging van Alexandrien van der Burgt, aanwezig op de startconferentie in het voorjaar van 2006. Daar broeide echt wat in de zaal, ik voelde de weerzin onder professionals over hoe het was en dat ze bereid waren om echt in opstand te komen.

Daarvoor was ik al bezig geweest om in de wijk vorm en inhoud te geven aan beroepseer. Voor mij betekent dat op zoek gaan in de wijk naar vormen van cohesie en preventie die effectief zijn en waar je naar eer en geweten aan kunt bijdragen. Voor mij is beroepseer met hart en ziel werken, en aanwezig zijn in het gebied waar je verantwoordelijk voor bent. Het gaat om aandacht, aanwezigheid, toepasbaar maken in de praktijk. Bent u tevreden? Wat kan ik nog meer doen? In de situatie vormgeven, antwoorden vinden en naar oplossingen zoeken in plaats van bureaucratische oplossingen toepassen. Je gaat de relatie aan met degenen die je tegenkomt, als mens. Je laat je gevoel spreken en meewegen, je luistert goed en pas dan ga je over tot handelen. Dat vereist tijd voor reflectie. Enkel

Bennie Beuvink

professionals ruimte geven werkt mijns inziens niet. Ontwikkeling moet van binnenuit komen. Intrinsieke motivatie behoren professionals zelf te hebben, die kan niet van buiten opgelegd worden. Daarom is ruimte geven onvoldoende. Stel jezelf de vraag: wie ben ik en wat kan ik goed? Gedreven mensen maken zelf ruimte, krijgen dingen voor elkaar. Voel het niet goed? Kom dan in beweging.

Een voorbeeld van hoe ik werk. Ik heb jarenlang in de wijk Velve-Lindenhof in Enschede gewerkt. In deze achterstandswijk was veel onrust en criminaliteit door coffeeshops, prostitutie, achterstandsgezinnen. In 1996 kwam de wijk in het nieuws vanwege de 'Miro-rellen'. De ME moest ingrijpen omdat jongeren auto's in brand hadden gestoken op een parkeerterrein bij een

winkelcentrum. Er was sprake van een neergaande spiraal met gezinnen en winkeliers die wegtrrokken. De inwoners hadden behoefte aan contact, ze wilden weer een gezicht zien. Tegelijkertijd waren er veel organisaties die echt weer de wijk in wilden. De neergaande ontwikkeling hebben we weten om te draaien. Hoe kregen we dat voor elkaar?

- a. Door controle. Samen met gemeente, burgers en anderen de wijk in en orde op zaken stellen. Vanuit de gemeenschap, niet vanuit de politie. Totale controle. Maakt burgers krachtiger.
- b. Vastgoed aankopen door een stichting zonder winstoogmerk, waarmee je kwaadwillende lieden wegjaagt. De panden opknappen en beheren, of verkopen en de winst gebruiken om de wijk op te knappen.
- c. Kijken in de wijk waar kracht ligt en waar valkuilen liggen. Scholen op hoger plan brengen. Problematiek achter de voordeur aanpakken, zoals taalachterstand. Langdurig investeren in scholing en ontwikkeling. Inmiddels zijn de scholen populair in aanpalende wijken.

Als burgers en overheid niet samen optrekken, dan krijg je weer verval. Het belangrijkste is om in te zetten op de lange termijn. Dat betekent dat je laat zien dat je er bent voor mensen en dat je blijft. Dan kan je vertrouwen en relaties opbouwen die cruciaal zijn om echt een verschil te maken.

Hoe pak je een probleem aan? Kijk ernaar, pak het aan. Ik hoor wel eens: 'Er is geen geld voor een buurthuis'. Dat vind ik flauwekul. Misschien zijn geld en een buurthuis juist belemmerend voor vooruitgang, voor wat nodig is. Kijk wat je samen kunt creëren. Het gaat erom je te committeren aan gezamenlijk bouwen aan een samenleving met oog op de lange termijn. Mandela en moeder Teresa hadden ook geen zevenstappenplan. Zij wisten gewoon wat ze te doen hadden en waren volhardend.

Dat zie je ook bij een aantal voortrekkers van de stichting Beroepseer: Barend Rombout, Jos de Blok en Wim van de Merwe. Zij hebben allemaal een bepaalde cyclus doorlopen, een bepaald effect gesorteerd. Ze zijn vasthoudend geweest in hun visie, hebben verandering bewerkstelligd in de kern, daar waar het gebeurt. Dat deden ze niet vanuit het idee 'over een x aantal jaar zijn we daar en hebben we dit bereikt'. Zij hebben onderzocht waarom iets tot bloei komt. Deze mensen zijn gewoon jaren bezig met dat waarin ze geloven. Zo doe ik ook al bijna veertig jaar mijn werk en dat zal ik blijven doen. Naast het werk zelf doe ik dat door diverse boekjes (*De magische wereld van de wijkagent*, *De kracht van de wijkagent*) te publiceren, veel lezingen te geven en actief te zijn in het onderwijs.

De Wijkpolitie nieuwe stijl zoals die nu vorm krijgt, is uniek. Daar zit een idee achter. Je stelt 168 robuuste teams samen. Dat betekent dat 1 op de 5000 mensen toegang heeft tot een wijkagent. Dat is in de wet verankerd. Bestuurders en burgers werken samen. Problemen worden kleiner en

beheersbaar. De politie treedt terug, de wijk wordt weer van de burger. Dat werkt veel beter dan centraal georganiseerd stadsbeheer. Deze nieuwe organisatievorm past bij de huidige, veelal digitale communicatie. Op de oude manier naar een nieuwe situatie kijken werkt niet langer. Je moet samen met burgers bekijken hoe het budget wordt verdeeld. Dat leidt ook tot nieuwe politiek.

Dit kan je op kleine schaal toepassen, maar ook mondiaal zie je vergelijkbare initiatieven. Die blijven groeien. Op een gegeven moment krijg je het *tipping point*, en zullen historici deze ontwikkeling een naam geven op de manier zoals ze hebben gedaan met de Renaissance. Een mooi voorbeeld is dat van een rechter in New York. Hij had steeds meer twijfels over de effectiviteit van het straffen van mensen die de wet hadden overtreden. Dat droeg niet bij aan de resocialisatie van deze mensen. De rechter besloot het over een andere boeg te gooien met het maatschappelijke doel voor ogen. Hij veroordeelt wetsovertreders tot het volgen van een opleiding. De overtreders leren een vak en blijven van de drugs af. Deze rechter staat middenin de samenleving en spreekt recht vanuit de samenleving.

Ik wil hier ook nog een kritische noot plaatsen richting de wetenschap. Ze produceert mooie onderzoeken en organiseert interessante bijeenkomsten en congressen. Maar wetenschappers zijn dikwijls niet op de plek waar het ongenoegen leeft. Daar moeten we onze kennis en ervaring aanbieden om echte verbetering te creëren.

Hoe kijkt u terug op tien jaar stichting Beroepseer?

Ik ben dankbaar voor de mensen die ik ontmoet heb, gelijkgestemden die net als ik bevlogen zijn. Ik heb veel steun gekregen voor de manier waarop ik in mijn werk sta en voelde me daardoor gesterkt, juist op de momenten dat ik die steun intern niet altijd kreeg.

De meerwaarde van de stichting Beroepseer zit daarnaast in het faciliteren van reflectie en dialoog over wat je als professional in de praktijk tegenkomt en in onderzoeken wat goed werk is. Ook vind ik de verbinding tussen uitvoerders en wetenschappers sterk. De laatsten kunnen ontwikkelingen duiden en daarmee professionals versterken

Wat zijn wat u betreft de uitdagingen voor de komende jaren?

Het is belangrijk om jonge, bevlogen professionals aan je te binden die de wereld opnieuw willen vormgeven en ze daarin ondersteunen. De stichting Beroepseer als kraamkamer voor jonge professionals, dat lijkt me wel wat. Tien jaar is maar een korte periode eigenlijk. Als iets goed is, is het goed. Volharden en doorgaan op dezelfde weg.

Ik zie niet zoveel in manifesten en bijeenkomsten van gelijkgestemden. De laatste tijd komen er veel 'geleerden' bij elkaar terwijl onder vakmensen veel geleden wordt. Ga naar de plekken waar het wringt. Daar zit het potentieel. Wat voelen mensen en wat kan je daarmee? Hoe kunnen we mensen die vastlopen moed en vertrouwen geven? Daar nieuwe vormen voor vinden. Hoe lossen we problemen op die we tegenkomen? Authenticiteit is cruciaal, dan verbind je je als mens met je werk en gaat het moeiteloos.